

Ng?n

Table of Contents

- Chapter 1
- Chapter 2
- Chapter 3

Chapter 1

chapter 1

Sân bóng rổ thượng, người mặc từng người đồng phục của đội hai đội người kết thúc nửa trận đầu thi đấu, đi vào trung tràng nghỉ ngơi.

“Quả nhiên, Trần Tịnh như cũng tới.” Từ Triết liếc liếc mắt một cái từ nhập khẩu chậm rãi đi vào sân bóng Trần Tịnh như, chọc hạ Tô Tự cánh tay nói.

“Hảo hảo đề nàng làm cái gì, người không phải biết ta từ trước đến nay cùng nàng bất hòa sao.” Tô Tự vội vàng nhìn quét quá Từ Triết trong miệng Trần Tịnh như, rồi sau đó liền đem lực chú ý dời về đến trong tay hấn bóng rổ thượng.

“Vậy người biết nàng hôm nay là tới xem sở Vân Phong thi đấu sao.”

Từ Triết hừ lạnh một tiếng, nói ra không biết từ nơi nào nghe tới tiểu đạo tin tức.

Hấn từ cùng Tô Tự sóng vai vị trí thượng lui ra, quay người lại triều phía sau bóng rổ giả đi đến.

Tô Tự đành chỉ trong tay động tác, đem ánh mắt đầu tới rồi đối diện đội trưởng sở Vân Phong trên người.

Giấu kín ở trong đám người trạm thượng hồi lâu, liền vì tới xem tiểu tử này?

Kia hấn nhưng đến nắm lấy cơ hội, cho nàng giúp đỡ đâu, Tô Tự như suy tư gì đến.

“Uy, tiếp theo tràng các người khai cầu.” Tô Tự đối với cách hấn gần nhất sở Vân Phong nhẹ kêu, cũng phiết ra cười xấu xa, mục tiêu mình xác mà tung ra cầu.

Sở Vân Phong theo bản năng mà đi tiếp, lại ở vươn hai tay nháy mắt nhận thấy được bóng rổ “Phi hành” phương hướng chệch đi.

Hấn tấn mẫn ngoái đầu nhìn lại, nhìn bóng rổ tạp tới rồi Trần Tịnh như trên trán.

“Đau quá.”

Bị bóng rổ đụng vào Trần Tịnh như vô ý thức mà sau này lão đảo một chút, trang bên ngoài bộ túi trung di động cũng là theo bên trong quỹ đạo rơi xuống đất.

“Không có việc gì đi.” Tô Tự bước nhanh mà chạy đến Trần Tịnh như trước mặt, ý của Tuý Ông không phải ở rượu địa đạo câu thăm hỏi, thuận thể nhặt lên di động của nàng.

“Tô Tự, ngươi cố ý đi?” Trần Tịnh như vừa thấy tới người là Tô Tự, liền nháy mắt thay đổi sắc mặt.

Nàng dùng xoa cái trán tay thảo quá hấn cầu phục cổ áo, thiên quá gương mặt đối hấn đầu lấy bề nghệ.

“Đúng vậy, ta là cố ý. Ta nếu là không làm như vậy, như thế nào có thể làm sở Vân Phong từ mọi người trung chú ý tới bình phạm người đâu.”

Đoán được Trần Tịnh như sẽ biết được hấn ý tưởng Tô Tự nháp môi cười khê, đồng thời phụ thượng khiêu khích ý vị nhượng mảy.

Sở Vân Phong?

Cùng hấn có quan hệ gì a, nàng là bị bạn cùng phòng xả lại đây xem trận bóng hẩu đi, Trần Tịnh như vô ngữ mà nghĩ thâm.

“Người thiếu đường hoàng, mau đem điện thoại trả ta.” Trần Tịnh như nương trên nắm tay lực lượng dùng sức mà đem Tô Tự về phía sau đẩy, ngay sau đó liền buông lỏng tay.

“Trả lại người tự nhiên là có thể, tiền đề là người đến lấy đến.” Tô Tự không giận phản cười về phía thượng nâng thẳng cánh tay, mắt trong lòng toàn là đắc ý.

Bắn khoản đến sân bóng người nhiều Trần Tịnh như con người đâu chuyển, trong đầu hiện lên một bó linh quang.

Thực tiễn điểm tử Trần Tịnh như đầu tiên là làm bộ xoay người phải đi, tùy theo lại bước nhanh về phía trước thả người nhảy, muốn tốc chiến tốc thắng cấp Tô Tự một cái xuất kỳ bất ý.

Nhưng mà Trần Tịnh như lại không có thể thành công, thậm chí còn ở rơi xuống đất thời khắc máu chót tịn chân.

Mất thấy chính mình bởi vì mất cá chân chỗ đau đón phải hướng mặt đất ngã đi, Trần Tịnh như liền tay mất lạnh lẽ nắm lên Tô Tự cánh tay lấy cầu cân bằng.

Vốn tưởng rằng trò khôi hài đến nơi đây liền sẽ kết thúc, kết quả Tô Tự lại mặc danh “Không đáng tin cậy”, kinh Trần Tịnh như như vậy một túm, liền không đứng vững mà cùng nàng cùng nhau triều mặt đất tài đi.

Rồi sau đó, ở hai người cũng không tới kịp phản ứng nháy mắt, Trần Tịnh như cùng Tô Tự liền ở trước mắt bao người “Mà đông” hôn môi.

Đối với mê giống nhau triển khai hiện cảnh, Trần Tịnh như bỗng đứng khê nhếch đồng tử, kinh ngạc quang điểm đồ tẫn đầy mắt.

Ngay sau đó, nàng mạnh mẽ mà đẩy ra Tô Tự, từ hấn trong tay xả trở về chính mình đi động.

“Người thật là hư thấu, ta không bao giờ tưởng lại nhìn thấy người.”

Thâm giác thẹn thùng Trần Tịnh như nhanh chóng đứng lên, không dám đem tầm mắt thăm hướng quanh mình.

Nàng nhìn xuống ngã ngồi trên mặt đất Tô Tự, ném ra câu cũng không giống khi lời nói nói liền trốn cũng dường như chạy đi rồi.

Mắt nhìn Trần Tịnh như hăng hái rời đi bóng dáng, Tô Tự lược có không vui nghiêng đầu nhắc đi nhắc lại, nói: “Sách, có cái gì hảo phát hỏa, ta mới là người bị hại hảo sao.”

“Người lần này nhưng có điểm quá mức rồi, xác định không đi theo nàng nói lời xin lỗi?” Ở một bên chưa hề nhúng tay vào Từ Triết cuối cùng là tới gần Tô Tự, vươn tay đem hấn từ trên mặt đất bắt lên.

“Ai quản nàng a, đánh tiếp cầu.” Tô Tự khinh thường mà dùng mu bàn tay lau môi, đem lực chú ý lại lần nữa dời về tới rồi trên sân bóng.

Vài phút sau, trận bóng như cũ mở màn.

Tô Tự ở trên sân bóng còn không có có thể chạy thượng vài bước, hấn liền cảm thấy có một loại chưa bao giờ từng có không biết theo ai ở hấn trong cơ thể lưu động.

Hấn thử đi điều tiết hấn hô hấp, lại không nghĩ rằng hoàn toàn ngược lại làm chính mình tim đập tần suất càng lúc càng nhanh.

Không ra vài giây, Tô Tự liền dừng bước, cực kỳ thấy được mà ở lui tới cầu thủ trung công hạ vòng eo.

Đãi hấn đem đôi tay chỉ ở đầu gối sau, hấn liền nghênh đón liên tiếp thô suyền.

“Không phải đâu đại ca, người không phải tiếp cái hôn mà thôi sao, như thế nào còn suyền thượng.” Phát hiện Tô Tự thân có khác thường Từ Triết phản ứng thực mau mà chạy tới hấn bên người, đối hấn biểu đạt chính mình khó có thể tin.

“Thiếu thêm phiền, nghiêm túc thi đấu.” Tô Tự đẩy ra Từ Triết đáp ở hấn đầu vai tay, lộ ra một chút khinh thường.

“Vậy người còn được không, nhìn sắc mặt có điểm kém.” Từ Triết không quá yên tâm mà triều bên sườn di một bước, trên mặt treo lo lắng biểu tình.

“Người mới không được đâu.” Tô Tự ngồi dậy bản, lấy chạy vội hình thức lần thứ hai “Hỗn” tới rồi trong đám người.

Tuy nói Tô Tự giờ phút này thân thể trạng thái không có thể đạt tới tốt nhất, nhưng hấn vận khí nhưng thật ra cực hảo.

Hấn thực mau liền đụng phải sở Vân Phong sai lầm, cũng từ hấn trong tay đoạt được bóng rổ.

“Cơ hội tốt.” Thấy Tô Tự thành công ngăn lại cầu Từ Triết ở một bên nhỏ giọng mừng thầm, chạy đến đối phương bóng rổ giá hạ duỗi tay ý bảo hấn chuyển bóng.

Nhìn thấy Từ Triết xua tay Tô Tự động tác nhanh nhẹn nhảy thân ném đi, cơ hồ chưa cho đối phương cầu thủ bắt luận cái gì phản kích cơ hội liền đem cầu ném đi ra ngoài.

Chính là, chuyển bóng kết quả vừa lòng độ lại cùng động tác tiêu sái trình độ thành phát triển trái ngược.

Vài giây qua đi, bóng rổ ở đối phương cầu thủ bên cạnh người rơi xuống đất, cùng Từ Triết nơi vị trí kém hảo một khoảng cách.

Cùng với Từ Triết tức giận gầm nhẹ, trên sân bóng truyền đến xuất từ bất đồng phương vị thốn thức thanh.

“Người đang làm gì đâu.” Từ Triết xuyên qua quá đám người đến Tô Tự trước người, đối với hấn chính là bỗng nhiên đẩy.

“.....” Tô Tự á khẩu không trả lời được, không biết làm gì giải thích.

Hấn là thật sự không rõ, vì sao chính mình cứ theo lẽ thường đầu cầu sẽ rơi vào không được như mong muốn kết cục.

Không khoa trương nói, hấn cảm thấy hấn hiện tại thể năng liền cùng cái nữ hài tử giống nhau, vẫn là một lời khó nói hết cái loại này.

Mới đầu, Tô Tự tưởng hấn trước một đêm không nghỉ ngơi tốt mới làm thân thể của mình xuất hiện vấn đề.

Cho đến hấn ở ngày hôm sau nghe được hai nữ sinh nói chuyện sau, hấn mới ý thức được, sự tình xa không có đơn giản như vậy.

“Người nghe nói sao, cùng chúng ta cùng năm cấp Trần Tịnh như ở hôm nay trong nhà thể trắc là nhảy xa nhảy 1 mét 8.”

“Nghe nói a, thật nhiều người đều ở nghị luận đâu.”

Còn chưa nghe xong các nàng đối thoại, Tô Tự liền nhanh chóng mà hướng tới rời bỏ chính mình ký túc xá phương hướng đi đến.

1 mét 8? Vui đùa cái gì vậy! Chiều Trần Tịnh như cái kia thể chất, nàng càng chết mới có thể nhảy 1 mét 5 hảo sao.

Tác giả có lời muốn nói: Hy vọng đại gia thích này thiên ngắn. Đề cử ta dự thu văn là người trước đâm lòng ta thượng , ta bảo đảm siêu cấp siêu cấp ngọt, văn án như sau.

- ngạo kiều tự phụ học bá x ca ngọt lảm nhảm tiểu thái dương
- song hướng yêu thâm vườn trường ngọt văn

[văn án một]

Lương mộc đình là năm học có tiếng cao lãnh chi hoa, thanh lãnh tự phụ, chưa từng đem bất luận kẻ nào để vào mắt.

Thăng đến trung khảo, năm học đệ nhất bảo tọa đổi chủ.

Không ai biết, việc này hấn canh cánh trong lòng ba năm.

Sau lại, đại một quân huấn kết thúc ngày đó, hấn gặp yêu quý mộng —— cái kia hấn ở sơ trung khi chưa bao giờ nhớ rõ tên, lại ở trung khảo phản siêu hấn cùng lớp nữ sinh.

Từ đây, lương mộc đình nhân sinh lần đầu tiên có muốn đồ vật.

Đó chính là thắng quá yêu quý mộng.

Liên ở tất cả mọi người chờ xem hấn như thế nào hòa nhau một ván khi, có người thấy ——

Nguyệt hắc phong cao, rừng cây nhỏ, lương mộc đình trên người áo khoác nửa sương, cà lơ phát phơ đứng, bóng cây hợp lại ở hấn trắng nõn trên mặt.

Hấn khớp xương rõ ràng ngón tay ôm lấy nữ hài đầu vai, ngũ âm không được đầy đủ xương..... Lương Tĩnh Như Coca nhân .

Ai cũng không thể tưởng được, tai tiếng nữ chính sẽ là yêu quý mộng.

[văn án nhị]

Ngày nọ sau giờ Ngọ.

Lương mộc đình bình tĩnh oai ngời ở ghế, di động ném thượng mặt bàn, ầm áp quang hạ, một đôi mắt đào hoa buông xuống, hình dáng đẹp câu nhân.

Thượng phô huynh đệ nghe tiếng ló đầu ra, hỏi hấn: “Đình ca, ngươi muốn làm gì?”

Lương mộc đình đầu ngón tay ở màn hình nhẹ hoa, thanh âm dễ nghe: “Luyện ca.”

Năm giây sau.

Người qua đường Giáp: “Lương mộc đình như thế nào ở cửa đứng? Bị đuổi ra tới?”

Người qua đường Ất: “Nói giỡn sao? Ai đánh quá hấn?”

Người qua đường Bính: “Nghe nói hấn muốn ở phòng ngủ luyện ca.”

Mọi người: Mặc.

Chapter 2

chapter 1

chapter 2

“Kỳ quái, kia không phải Tô Tự sao, hắn như thế nào sẽ ở ký túc xá nữ dưới lầu, là đang đợi cái nào nữ hài tử?” Trần Tịnh như bạn cùng phòng Chu Linh tại hạ lầu khi tùy ý triều ngoài cửa sổ thoáng nhìn, thấy đứng ở không chú mục vị trí Tô Tự.

“Ta không muốn nghe đến tên của hắn.” Trần Tịnh như cố tình không có hướng bên cửa sổ nhìn lại, làm từng bước mà nhanh chóng rơi xuống thang lầu.

Bất quá, chờ đến Trần Tịnh như ra ký túc xá cổng lớn khi, nàng vẫn là tượng trưng tính mà nhìn quanh tuần sau biên các nam sinh.

Nàng dù sao cũng phải biết Tô Tự ở nơi nào, mới hảo lựa chọn hành tẩu đường nhỏ cùng hắn bảo trì an toàn khoảng cách.

Nhưng không đợi đến Trần Tịnh như tìm đến Tô Tự tung tích, hắn liền không thỉnh tự đến mà từ nàng phía sau đường đột xuất hiện.

“Chúng ta nói nói chuyện.” Tô Tự kiềm ở Trần Tịnh như thủ đoạn, tự nhiên mà vậy mà đem nàng hướng bên cạnh người túm.

“Chúng ta? Ta nhưng không nhớ rõ ta và người quan hệ hảo đến cái loại này trình độ. Hơn nữa, ta cùng người không có gì hảo nói.” Trần Tịnh như hung hăng mà ném ra Tô Tự tay, thiên nhìn lại tuyến sau liền phải lập tức hướng phía trước đi.

“Người cho rằng ta muốn tìm người a, ta cũng là bất đắc dĩ hảo sao.” Tô Tự đem thân mình hoành ở Trần Tịnh như trước mặt, kín mít chặn nàng trong mắt con đường phía trước.

“Phải không, ta đây cầu người thủ vững người bản tâm, ly ta càng xa càng tốt.” Trần Tịnh như ngửa đầu mỉm cười, đụng phải Tô Tự cánh tay nghiêng người mà qua.

Nhất thời ăn đau Tô Tự xoay thân, tro mắt mà nhìn Trần Tịnh như thân ảnh ở trong mắt dần dần đậm nhập đi.

Xem ra, hắn đến đổi cái phương thức.

Trần Tịnh như an tâm thượng nửa tiết khóa sau, chờ tới năm phút khóa gian nghỉ ngơi.

Có chút mệt rồi rời nàng vừa muốn ghé vào trên bàn nhắm mắt một chút, kết quả muốn đi toilet Chu Linh lại vào lúc này đi vòng vèo trở về, đem một lọ trà sữa nặng nề mà đập vào nàng góc bàn.

Trần Tịnh như ngược mắt nhìn về phía Chu Linh trong tay trà sữa, nhẹ giọng hỏi: “Cho ta?”

Chu Linh gật gật đầu, thiên quá thân mình quay đầu nhìn về phía cửa.

Ý thức được đưa nàng trà sữa có khác một thân, Trần Tịnh như đem hai tay đáp thượng cái bàn, lướt qua Chu Linh thân hình triều phòng học cửa sau phương hướng tìm kiếm, thấy ý ở cạnh cửa một bộ lưới nhác dạng Tô Tự.

Tô Tự đang đợi tới Trần Tịnh như ngoái đầu nhìn lại nháy mắt thẳng đứng lên bản, ý cười doanh doanh mà đối với nàng mạnh mẽ phát tay.

“Người uống đi.” Trần Tịnh như mặt vô biểu tình mà thu hồi ánh mắt, đem trà sữa đẩy đến ngồi trên nàng bên cạnh mạc tiểu đình trong tâm tay.

“Người nói, Tô Tự vì cái gì muốn đưa người trà sữa a.” Lòng hiếu kỳ bạo lều Chu Linh ngồi trở lại đúng chỗ trí thượng, khinh thanh tế ngữ mà bát quái.

“Ai biết được, nói không chừng hẳn ở bên trong hạ độc.” Trần Tịnh như không chút để ý mà hồi.

Liên ở Trần Tịnh như nói xong khoảnh khắc, ngồi ở bên người nàng mới vừa uống lên khẩu trà sữa mạc tiểu đình bắt tay cương ở không trung, vẻ mặt sống không còn gì luyến tiếc mà nuốt hạ nước miếng.

“Xin lỗi, là ta suy nghĩ nhiều, ta quên mất hẳn không cái kia chỉ số thông minh.” Trần Tịnh như vô tâm lại thảo luận Tô Tự động cơ đỡ trán hạp mắt, ngưng hẳn đề tài.

Kế tiếp hai lần khóa gian nghỉ ngơi, Tô Tự cũng chưa tới quấy rầy Trần Tịnh như, Trần Tịnh như liền cho rằng Tô Tự ba phút nhiệt độ đã là biến mất.

Nhưng hiện thực lại rất mau chứng minh, hết thấy gần là nàng cho rằng.

Tan học sau Trần Tịnh như cứ theo lẽ thường cùng bạn cùng phòng đi nhà ăn ăn cơm, ai ngờ nàng mới vừa ngồi xuống bắt quá vài giây, Tô Tự liền bùng mâm ngồi xuống nàng đối diện.

“Ta điểm không ít thịt đồ ăn, người có hay không muốn ăn.” Tô Tự bài trừ cái gương mặt tươi cười, đem mâm đồ ăn đi phía trước đẩy đẩy.

Trần Tịnh như không sắc mặt tốt mà trực tiếp làm lơ Tô Tự trong tay mâm đồ ăn, đứng dậy ngồi xuống lần bản.

Thấy Trần Tịnh như ngồi đi khác cái bàn, Tô Tự liền theo bản năng muốn cùng nhau đổi bàn, nhưng liền ở hẳn đoạn mâm đứng lên thời khắc, Chu Linh cùng mạc tiểu đình liền ngồi xuống Trần Tịnh như bên cạnh cùng đối diện.

Thâm giác chính mình đã mất chỗ hảo dung thân Tô Tự đành phải thôi, một lần nữa an phận xuống dưới, ngồi trở lại đúng chỗ trí thượng bắt đầu ăn cơm.

Ngày hôm sau, còn chưa từ bỏ Tô Tự sớm liền tới đến Trần Tịnh như muốn đi học phòng học, cũng lo chính mình thế nàng chiếm hảo vị trí.

“Ta không lão thị đi, đó là Tô Tự?” Mắt sắc Chu Linh ở bước vào phòng học nháy mắt liền thấy Tô Tự, cũng cảm xúc kích động mà phui tay một lóng tay.

Theo Chu Linh đầu ngón tay phương hướng, Trần Tịnh như trong mắt lộ ra ra vẩy tay ý bảo Tô Tự.

Trần Tịnh như lạnh lùng mà quay đầu đi, chọn gần chỗ than nhẹ mà ngồi.

Tiểu tử này, không một sao.

Liên ở Trần Tịnh như cảm thấy nàng có thể hưởng thụ thanh tịnh thời điểm, Tô Tự lại không chiết không cào mà từ “Đại thật xa” tới rồi, tiến đến Chu Linh bên người hỏi: “Có không đem người chỗ ngồi nhường cho ta, sau đó người ngồi ta bên cạnh?”

“A? Hảo a.” Chu Linh đầu tiên là ngần ra, rồi sau đó liền khuất với Tô Tự sắc đẹp cho hắn làm vị trí.

“Uy, Chu Linh người.....” Không kịp kéo lấy Chu Linh Trần Tịnh như muốn nói lại thôi, muốn rời đi chỗ ngồi lại đã không có lui thân chi lộ.

Mắt nhìn Tô Tự đầy mặt duyệt ý mà ngồi xuống, Trần Tịnh như liền cúi đầu xem nổi lên di động, hoàn toàn không có tưởng phản ứng Tô Tự ý tứ.

Nhưng vài giây qua đi, Trần Tịnh như lại chủ động mà đối Tô Tự mở miệng nói: “Các người hôm nay đệ nhất tiết khóa là Ngô giáo thụ thượng, đúng không?”

“Người như thế nào biết?” Nhìn Trần Tịnh như có tướng hảo hảo cùng chính mình nói chuyện với nhau dấu hiệu, Tô Tự liền có điểm vui mừng khôn xiết mà nhanh chóng hồi hồi.

“Vậy người sợ là thăm lâu, theo đáng tin cậy tin tức, Ngô giáo thụ sẽ

Ở năm phút sau điểm danh, không tới giống nhau quả khoa. Bất quá, ta tưởng mỗi sáu giây chạy 50 mét hắn là không làm khó được người. Hiện tại còn thừa bốn phần 45 giây, người, đi sao.”

Chỉ thấy Trần Tịnh như cười giờ lên di động, lượng ra di động thượng lịch sử trò chuyện.

Tô Tự nhìn Trần Tịnh như màn hình di động, nhận ra cùng nàng nói chuyện phiếm người đúng là hắn đồng học.

Hắn tức thì ngây người, phản ứng đầu tiên chính là muốn rút lui nơi phòng học, không hề có muốn kiểm chứng một phen ý niệm.

Trong chớp mắt, Tô Tự liền đem một bàn tay chỉ ở sau người trên bàn, cũng dựa vào xuống tay cánh tay lực lượng ý đồ một vượt mà qua.

Nhưng mà hắn lại quên mất chính mình thể lực đã không còn nữa từ trước, một cái thủ đoạn hơi khúc liền làm hắn thật đánh thật mà đụng vào trên mặt bàn.

Cuối cùng, Tô Tự chịu đựng chân bộ đau đớn chạy ra phòng học.

Nhìn chăm chú rời đi phương thức cũng không hoàn mỹ Tô Tự, Chu Linh đối Trần Tịnh như tán gẫu nói: “Người nhận thức người rất nhiều a.”

“Còn hảo đi.” Trần Tịnh như tắt đi màn hình di động, đem nó mặt trái triều thượng liền đặt trên bàn.

“Chính là ta nghe nói Ngô giáo thụ chưa bao giờ điểm danh a.” Chu Linh đem khuỷu tay xử thượng mặt bàn, bàn tay mềm khê vuốt lên gương mặt.

“Đúng vậy, hôm nay cũng không ngoại lệ.” Trần Tịnh như vẽ mặt bình thần ung dung mà mở ra sách vở, khoe miệng câu ra đường cong.

“Ân?” Chu Linh không hiểu ra sao, đồng tử nhẹ khoách.

“Ta đương nhiên là lừa hấn, bằng không ta này một buổi sáng liền đáp trên người hấn.” Trần Tịnh như quay đầu đi nhìn về phía Chu Linh, lúm đồng tiền như hoa.

Nàng cũng không tin, Tô Tự lúc này còn có thể không rút lui có trật tự.

chapter 3

Tan học sau, Tô Tự lược cảm mỗi một hướng trên giường một nằm, vừa định hạp mục dưỡng thần, liền nghe thấy được Từ Triết hơi mang không vui thanh âm.

“Người gần nhất có điểm khác thường, bắt đầu trở nên không giống người.” Ngồi ở bên cạnh bàn Từ Triết mắt lạnh nhẹ liếc hạ Tô Tự, mày nhíu lại.

“Có thể là bởi vì việc học bận quá, ta có điểm mệt mỏi.” Tô Tự đem cánh tay hoành ở mặt mày phía trên, cả người rất là lười biếng.

“Người rõ ràng là bởi vì nữ nhân kia.” Từ Triết đem trong tay than tổ bút hung hăng mà hướng trên bàn một khắc, nhướng nhướng mày.

“Cùng nàng không quan hệ.” Tô Tự biết Từ Triết trong miệng lời nói chính là Trần Tịnh như, nháy mắt liền tăng thêm ngữ khí.

“Phải không, nói như vậy người không để bụng nàng lâu.” Từ Triết khinh thường mà hừ lạnh, đẩy mắt quang từ từ đen tối.

“Tự nhiên như thế.”

“Kia liền hảo, bằng không ta đã có thể bạch tìm người đi cho nàng điểm giáo huấn.” Từ Triết ngời thẳng thân mình, đem lưu lại ở Tô Tự trên người ánh mắt thu hồi.

“Người có ý tứ gì?” Tô Tự ở Từ Triết nói xong một khắc đột nhiên từ trên giường “Đạn” khởi, rồi sau đó một cái bước xa đến trước hấn bên người, bứt lên hấn cổ áo.

“Ta có ý tứ gì? Tô Tự, người không phải nói người không để bụng nàng sao. Như thế nào, khẩu thị tâm phi?” Từ Triết không cam lòng yếu thể mà kéo ra Tô Tự tay, đứng lên cùng hấn mặt đối mặt nhìn thẳng.

“Người, thật sự làm người đi tìm nàng phiến toái?” Tương so với trả lời Từ Triết vấn đề, Tô Tự lựa chọn chủ động đặt câu hỏi, lấy mưu đến một cái hấn bức thiết nghĩ đến biết đáp án.

“Bằng không đâu.” Từ Triết đắc ý cười, hơi hơi nghiêng đầu nhìn về phía Tô Tự.

“Chờ ta trở lại lại tính sổ với người.”

Tô Tự không tự chủ được mà nắm chặt nắm tay, lại chỉ là làm nó cương ở thể sườn.

Theo sau, hấn ngay lập tức mà chạy ra phòng ngủ.

Hiện tại, vẫn là có thể Trần Tịnh như là chủ.

Nếu hấn nhớ không lầm nói, nàng này tiết hấn là thượng chính là bóng chuyen khóa.

Chờ đến Tô Tự chạy đến bóng chuyen tràng khi, Trần Tịnh như đang bị mấy nữ sinh vây quanh ở sân bóng góc.

Tưởng tượng đến Trần Tịnh như khả năng sẽ bị các nàng khi dễ, Tô Tự không có nghĩ nhiều liền lớn tiếng mà hô thanh “Trần Tịnh như”, cũng hướng tới nàng nơi vị trí chạy tới.

“Tô Tự?” Xuyên thấu qua trước người mấy nữ sinh, Trần Tịnh như thấy không ngừng thở dốc lại vẫn là ở cuồng chạy Tô Tự.

Hấn tới làm cái gì.

“Các người, là lựa chọn là chính mình đi, vẫn là chờ đến phá tướng lại đi.” Tô Tự sắc mặt trắng bệch mà hơi khúc hai chân, đối với hoàn ở Trần Tịnh như quanh thân mấy nữ sinh nói.

Mấy nữ sinh nhìn lời nói không có bất luận cái gì trái chẵn còn hơi mang uy hiếp tính Tô Tự, không hiểu ra sao hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không biết như thế nào trả lời hấn.

Thấy các nàng không có đình điểm phản ứng, Tô Tự chỉ phải từ các nàng bên trong biệt nữ xuyên qua.

Hấn đi đến Trần Tịnh như trước mặt nhẹ xoay người, đem nàng hộ ở chính mình phía sau.

“Nếu các người là ở bản khoản Từ Triết bên kia vô pháp công đạo, ta sẽ đi nói với hấn. Hiện tại, các người có thể đi rồi, ta là tuyệt không sẽ làm các người thương Trần Tịnh như một chút ít.”

Tô Tự ngữ khí trầm ổn, trong con người lộ ra chắc chắn.

“Từ từ, người đang nói cái gì, cái gì Từ Triết? Cái gì thương tổn? Chúng ta là ở làm trò chơi a.” Trần Tịnh như bị Tô Tự thành linh xảy ra “Hào ngôn” làm cho mông vòng, không thể không tìm được hấn bên cạnh người lên tiếng.

“Ân? Các nàng không phải y Từ Triết an bài tới khi dễ người sao?” Tô Tự nhẹ quay đầu đi, trở nên so Trần Tịnh như còn nếu không mình cho nên.

“Người cho rằng các nàng là tới đánh ta?” Trần Tịnh như bị Tô Tự “Không đâu vào đâu” chọc đến bất đắc dĩ cười.

“.....” Tô Tự tức khắc trở nên á khẩu không trả lời được, cảm thấy chính mình có điểm mất mặt.

“Cho nên, người như vậy vô cùng lo lắng mà chạy tới, là ở lo lắng ta an nguy?” Trần Tịnh như đem ý cười thu tẩn đáy mắt, bản khởi thần sắc hết sức nghiêm túc hỏi Tô Tự.

“Cái kia, các người hảo hảo đi học đi, quấy rầy.” Càng thêm cảm giác chính mình tồn tại thực xấu hổ Tô Tự miễn cưỡng nhấp môi, lo chính mình liền đi phía trước đi rồi vài bước.

Trần Tịnh như tuy không có đối Tô Tự ngôn lấy giữ lại, nhưng nàng lại như suy tư gì mà nhìn chăm chú hần bóng dáng cho đến hần rời đi.

Có lẽ, hần cũng không có nàng trong ấn tượng như vậy hư.

Liên tiếp mấy ngày, Tô Tự đều không có lại đến tìm Trần Tịnh như.

Này vốn là kiện hết sức bình thường sự tình, nhưng Trần Tịnh như lại vào lúc này trở nên có chút khác thường.

Trần Tịnh như chưa bao giờ nghĩ tới, có một ngày, nàng cũng sẽ không tự giác nhớ tới hần.

Nàng bắt đầu tò mò, hần lúc trước vì sao sẽ không biết một mỗi lấy lòng nàng, cũng ở trong lòng liệt kê ra vô số khả năng.

Đại khái, nhân tâm chính là như thế vô pháp dùng khoa học góc độ tới giải thích thần kỳ chi vật.

Người vĩnh viễn đều đoán không được, nó sẽ ở lúc nào khắc vì sao mà thiên hướng ai.

“Người suy nghĩ cái gì đâu, thư đều lấy phản.” Chu Linh đem mặt tiến đến Trần Tịnh như thư biên, nhẹ giọng nhắc nhở.

“Cái gì đều không có.” Bị Chu Linh dọa đến Trần Tịnh như đem thư vội vàng mà khấu ở trên bàn, biểu tình cũng không tự nhiên.

“Nga là cái dạng này sao? Ai, Tô Tự như thế nào lại tới nữa?” Khó được thấy Trần Tịnh như sẽ hoảng thần Chu Linh trộm giờ lên một mặt cười xấu xa, kịch bản nổi lên nàng.

“Nơi nào?” Vừa nghe thấy Tô Tự tên, Trần Tịnh như liền theo bản năng mà triều quanh thân nhìn xung quanh, muốn đem trong mắt nạp vào thân ảnh đều tinh tế “Kiểm chứng” một phen.

Không đợi Trần Tịnh như đem phòng học trung nam sinh thăm một cái biến, không có thể banh trụ cười trộm Chu Linh liền đẩy hạ nàng cánh tay, nói: “Lừa gạt người mà thôi, xem đem người gấp đến độ.”

“Ta mới không cấp.” Nhận thấy được tình thế đối nàng bất lợi Trần Tịnh như ngừ tốc thực mau, thu hồi du đăng ở phòng học trung ánh mắt.

“Ân? Tô Tự thật đúng là tới?” Lơ đăng mà sau này môn thoáng nhìn Chu Linh tầm mắt đột nhiên tỏa định, lại không dời đi nàng con người.

“Lại tới, ta mới sẽ không tin tưởng người lần thứ hai.” Ăn một lần đau khổ Trần Tịnh như có vẻ đặc biệt bình tĩnh, lộ ra ghét bỏ Chu Linh tiểu biểu tình.

“Ta chưa nói dối, lúc này đây Tô Tự thật sự tới.” Chu Linh cảm xúc đột trường mà hoảng khởi Trần Tịnh như cánh tay, lại không nghĩ, nàng quá kích hành động sẽ bị Trần Tịnh như trở thành là vụng về kỹ thuật diễn bằng chứng.

“Người như thế nào không nói hẳn chính triều ta phía sau đi tới đâu, như vậy ta.....” Trần Tịnh như cúi môi cười nhạt mà quay đầu lại làm làm bộ dáng, lại ở quét thấy một đôi tinh mắt nháy mắt im miệng không nói lên.

Trần Tịnh như đột ngột mà xoay người đứng lên, đối với đi đến nàng phía sau Tô Tự ấp úng nói: “Người như thế nào..... Tới?”

“Ta, có việc cầu người.” Đồng dạng phóng không khai Tô Tự ở cùng Trần Tịnh như đối diện một sát sau, liền mất tự nhiên mà dừng khai đầu.

“Chuyện gì?”

“Cái kia..... Phương tiện đi ra ngoài nói sao.” Tô Tự ho nhẹ hạ giọng nói, chợt vừa thấy đảo như là cái tiểu cô nương.

“Ân, có thể.” Trần Tịnh như cúi đầu gật đầu, nói xong liền vòng qua Chu Linh đi tới lối đi nhỏ thượng.

Theo sau, Tô Tự cùng Trần Tịnh như liền một trước một sau mà sau này môn đi đến.

Chính cái gọi là kẻ trong cuộc thì mê, kẻ bàng quan thì tỉnh, từ rồi đi hai người bên trong ngủi được không bình thường cảm giác Chu Linh nhẹ giọng kêu: “Các người yên tâm đi, chậm rãi liệu, ta giúp người đáp trả.”

Chapter 3

[chapter 4]

“Người, rốt cuộc muốn cho giúp ta người gấp cái gì.” Trần Tịnh như nhẹ ý vách tường, tiếng nói trung lộ ra cùng nàng tính cách không khoẻ diễm mỹ.

“Ta đây cứ việc nói thẳng.” Tô Tự dừng một chút, đôi tay không biết theo ai mà giấu với sau lưng.

“Hảo.” Trần Tịnh như trả lời ngắn gọn, thực cơ trí Địa Tạng hảo nàng khẩn trương.

“Chúng ta, có thể lại tiếp thứ hôn sao?” Tô Tự hơi hơi về phía trước dịch điểm bước chân, nhiếp ánh sao ánh mắt sáng quắc mà dừng ở Trần Tịnh như trên người.

“Người.....” Trần Tịnh như sau ý thức mà dùng nàng bàn tay mềm phức ở trên môi, rồi sau đó, nàng nhàn rồi một cái tay khác xúc thượng lạnh lẽo vách tường, đầu ngón tay thành linh mà hoạt động.

“Người ngàn vạn đừng hiểu lầm, ta chỉ là muốn thử xem xem.....” Mắt thấy tướng thiên Trần Tịnh như có muốn chạy trốn dấu hiệu, Tô Tự liền có chút hoảng loạn mà vầy vầy tay, nói nói liền không có từ.

“Thử xem xem, cái gì?” Trần Tịnh như thoáng mà bắt tay dời đi một chút, bị kỳ ký mặc danh bám vào người tiếng nói hơi khoách.

“Có thể hay không đem ta thể năng đổi về tới.” Tô Tự hơi hơi cúi đầu, cảm thấy “Thẹn thùng” mở miệng trả lời.

“Ha?” Trần Tịnh như kinh ngạc mà nhanh chóng ra tiếng, hoàn toàn không có thể lý giải Tô Tự ý tứ.

Nàng không có nghe lầm đi?

Hắn thể năng, cùng hôn môi còn có thể treo lên câu? Nói giỡn sao.

“Chính là người không cảm thấy kỳ quái sao, thể trắc thời điểm người nhảy xa nhảy 1 mét 8.” Nhìn Trần Tịnh như toát ra một bộ khó có thể gạt bừa cùng mình bạch biểu tình, Tô Tự chỉ phải ý đồ kéo nàng tư tưởng vì nàng chỉ ra trọng điểm.

“Là rất kỳ quái.” Bị Tô Tự như thế nhắc tới, Trần Tịnh như nhưng thật ra cũng ý thức được sự tình tuyệt phi ngẫu nhiên.

Lúc trước, nàng chỉ là đắm chìm ở nhảy ra hảo thành tích vui sướng trung, không có nhiều hơn tự hỏi.

Nhưng hiện tại ngẫm lại, liền nàng này hàng năm không rèn luyện thể trạng, như thế nào có thể như vậy nhẹ nhàng nhảy ra 1 mét 8 đâu.

“Này liền đúng rồi, theo ta phỏng đoán, ta và người hẳn là bởi vì lần trước ngoài ý muốn mà trao đổi thể lực. Hơn nữa, tự kia về sau, ta liền không quảng vào đi qua ba phần cầu.”

Tô Tự nghiêm trang mà phân tích, giữa những hàng chữ còn mang theo một chút chua xót.

“Trách không được ta hiện tại hồi phòng ngủ thời điểm, bò lâu sáu đều không thở hổn hển.” Trần Tịnh như cố nén ý cười, theo Tô Tự trình thám đi xuống nói.

“Cho nên, người cảm thấy ta đề nghị đáng giá thử một lần sao.” Tô Tự dùng gót chân cọ xát mặt đất, thanh âm dần dần thu nhỏ.

“A? Nếu là vì đổi về lẫn nhau thể năng, cũng không biện pháp khác đi. Chỉ là.....”

“Chỉ là?”

“Ta còn không có chuẩn bị tốt, có không lại cho ta chút thời gian.”

“Kỳ thật nói thật, ta cũng không có chuẩn bị tốt.” Tô Tự khó được mà tay vỗ cái gáy, giống như một cái đại nam hài đổ bên tai.

“Kia, ngày mai thấy?” Nhưng tính tìm được thời cơ có thể thoát đi Tô Tự trước mặt Trần Tịnh như nhẹ giọng thử, hoàn toàn vứt bỏ chính mình lúc trước có điểm “Hán tử” hình tượng.

“Hảo, ngày mai thấy.”

Thấy Trần Tịnh như không có muốn lập tức thực tiễn hấn đề nghị, Tô Tự liền cũng không nguyên do nhẹ nhàng thở ra, đem đề ở chỗ cao tâm hạ xuống.

Còn hảo, hấn đại khái không có bị Trần Tịnh như phát hiện hấn vô thố cảm.

Liền ở vừa rồi, hấn còn tưởng rằng hấn tâm muốn nhảy ra ngoài đâu.

Nhìn Trần Tịnh như tấn mẫn chạy tiến phòng học cửa sau thân ảnh, lập với tại chỗ Tô Tự hiểu ý cười, xoay người rời đi.

Ngày hôm sau, Tô Tự sớm mà canh giữ ở Trần Tịnh như phòng học nơi cửa sau, chờ nàng tan học.

Mà Trần Tịnh như, còn lại là ở tới gần tan học khi liền thất thần.

Suy nghĩ như đi vào cõi thần tiên quay đầu lại nàng sau này thoáng nhìn, phát hiện Tô Tự lộ ở cạnh cửa nửa cái thân mình.

Sách, tới rất sớm sao, Trần Tịnh như ở trong lòng nhắc đi nhắc lại nói.

Theo chuông tan học vang lên, Trần Tịnh như liền lung tung mà đem thư nhét vào cặp sách.

Nàng động tác nhanh chóng lôi kéo quai đeo cặp sách từ cái thứ nhất chạy ra phòng học, đi tới Tô Tự trước mặt.

“Người đợi thật lâu sao.” Trần Tịnh như đem quai đeo cặp sách từ đề đến đầu vai, thanh tú mặt mày đẹp thực.

“Không có, ta cũng là vừa đến.” Tô Tự hơi hơi cúi đầu, huyền sắc đồng tử chiếu ra Trần Tịnh như bộ dáng.

“Chúng ta đây hôm nay.....” Trần Tịnh như nhẹ nhàng bắt được quai đeo cặp sách từ, muốn nói lại thôi.

“Nếu không, trước khắp nơi đi một chút?” Dự cảm Trần Tịnh như yếu điểm ra hôn môi một chuyện Tô Tự đi trước nói sang chuyện khác, vội vàng xoay thân.

“Cũng hảo.” Trần Tịnh như buông lỏng tay, bắt đầu dạo bước đi theo Tô Tự phía sau.

Bởi vì Tô Tự ở đại học vườn trường trung hơi có chút danh khí, một trước một sau đi qua ở trong đám người hai người liền thực mau đưa tới ánh mắt.

Ngay sau đó, Tô Tự nghe thấy được người khác nhàn ngôn toái ngữ.

“Nhanh lên đi thôi.” Không nghĩ lại đem người khác thanh âm nập vào trong tai Tô Tự hướng phía sau vươn tay cánh tay, kiềm trụ Trần Tịnh như thủ đoạn liền đem nàng bước nhanh mà hướng dưới lầu mang.

Nhân Tô Tự hành động quá mức thành linh xảy ra, Trần Tịnh như không khỏi đến ngây người.

Nàng không kịp đáp lại, trong nháy mắt liền đi theo Tô Tự chạy tới cự khu dạy học rất xa địa phương.

Trần Tịnh như vừa định đổi dừng bước Tô Tự nói cái gì đó, kết quả ngẩng đầu vừa thấy, lại phát hiện hắn đang ở một cái kính nhú mây thở dốc.

Nhìn Tô Tự cùng thông dong chính mình hiển lộ hai cực phân hoá bộ dáng, Trần Tịnh như một cái không nhận xuống, cười khê ra tiếng.

“Ta có như vậy khôi hài sao.” Tô Tự đứng dậy, có điểm không nhận được mặt mũi như thế này.

“Ấn.” Trần Tịnh như cười trả lời, một đôi như ẩn như hiện má lúm đồng tiền sẵn đến nàng hết sức đáng yêu.

“Đột nhiên cảm thấy, người cùng dĩ vãng người không giống nhau.” Tô Tự cất bước, tiếp tục đi phía trước đi.

“Ta cũng là.” Trần Tịnh như đứng ở tại chỗ ngẩn ra hai giây, rồi sau đó rũ xuống lông mi mà tiểu bước đuổi kịp.

“Không biết vì sao, ta chính là tổng hội nhớ tới người.”

“Ta cũng là.” Trần Tịnh như hơi lộ hàm răng mỉm cười, nói ra đáp án chưa biến.

“Ta tưởng, ta thích người.” Tô Tự gián đoạn hạ thanh âm, chậm rãi dừng bước chân.

“Ta cũng là.” Trần Tịnh như nâng cằm lên thả chậm hô hấp, ngược mắt nhìn phía Tô Tự bị phong di động sợi tóc, cũng ở cự hân gần trong gang tấc vị trí dừng lại.

Ở nghe được Trần Tịnh như sau khi trả lời, Tô Tự chỉ cảm thấy ngực hạ trái tim bỗng nhiên một trụ, làm như muốn ở hân trong cơ thể tạc một cái lỗ thủng, chọc đến hân tức khắc ngũ cảm không nhạy.

Tâm trống không một cái chớp mắt qua đi, Tô Tự chậm rãi xoay người, đối thượng Trần Tịnh như thu hoạch lớn linh khí con người.

“Người.....” Hắn nhẹ nhàng mở miệng.

“Ân?” Trần Tịnh như nhìn chăm chăm Tô Tự đồng mắt.

“Người đầu tóc dính lên tơ liễu.” Tô Tự ở mở miệng thời khắc phanh gấp mà thay đổi lời nói nội dung, cũng thâm giác may mắn mà quay đầu đi chỗ khác.

“Nga, phải không.” Trần Tịnh như vội vàng mà bắt tay xoa đuôi tóc, ánh mắt cũng là ở cùng nháy mắt né tránh lên.

“Là nơi này.” Không có thể nhịn xuống tầm mắt chếch đi Tô Tự trộm ngó Trần Tịnh như liếc mắt một cái, tiện đà bị nàng “Vụng về” điệu cười, nhẹ giọng cúi người đem tay xẹt qua nàng bên tai tóc mái.

Nhưng mà liền ở Tô Tự sắp triệt tay một lát, một viên bóng chuyển lại từ sân bóng rào chắn thượng lướt qua, đầu đá lung tung mà khải thượng hất cái gáy.

Bởi vì va chạm lực rất là mạnh mẽ, Tô Tự liền không chịu khống mà đem mặt đột nhiên gần sát Trần Tịnh như.

Chờ hất hoàn hồn khi, hất môi đã là thấu với nàng mặt sườn, lại gần một chút liền sẽ cùng nàng hôn môi.

Ở hảo bầu không khí thúc đẩy hạ, Tô Tự không tự chủ được mà xoa Trần Tịnh như đầu vai, chậm rãi gần sát nàng khoe môi.

Nhưng liền ở mấu chốt nhất thời điểm, một cái đột ngột thanh âm lại thăm vào bọn họ màng tai.

“Xin lỗi, có thể giúp ta đem cầu ném lại đây một chút sao.” Vô tình đem bóng chuyển đánh ra giới nữ sinh ra tới nhất cầu, không nhãn lực thấy hô một cầu.

“Cái kia, người ném?” Không thể không lui thân đến Trần Tịnh như một bước ở ngoài Tô Tự thanh âm mềm nhẹ, ý bảo thể năng càng tốt Trần Tịnh như đem cầu ném còn trở về.

“Hảo.” Trần Tịnh như làm theo mà đem cầu vút qua đi, rồi sau đó cùng Tô Tự không lý do nhìn nhau cười.

[chapter 5]

“Đi thôi, ta đưa người hồi ký tức xá.” Không chút nào bủn xỉn chính mình duyệt ý Tô Tự bước ra chân, cũng vươn tay xách qua Trần Tịnh như cặp sách.

Cảm thấy chính mình bị chiếu cố Trần Tịnh như gật gật đầu, cười trộm mà đi tới Tô Tự bên cạnh.

Đi rồi trong chốc lát lúc sau, Tô Tự cuối cùng là đem nắp trong lòng nói ra, thử tính hỏi Trần Tịnh như, nói: “Chúng ta đây muốn ở bên nhau sao.”

Vốn tưởng rằng Trần Tịnh như sẽ cười đáp ứng, ai ngờ Trần Tịnh như lại vào lúc này giam khẩu, liền đầu cũng chưa nâng.

Theo sau, nhân Trần Tịnh như phản ứng mà bị điểm đả kích Tô Tự cũng là không có động tĩnh, cho đến đem nàng đưa đến ký tức xá hạ khi mới lần thứ hai nói chuyện.

“Cho người.” Tô Tự ôn nhu mà đem cặp sách đáp ở Trần Tịnh như lòng bàn tay, thâm thúy ánh mắt đầu ở nhan sắc đen tối trên mặt đất.

Trần Tịnh như tiếp nhận cặp sách, xoay người liền hướng ký túc xá cửa đi đến, không có thể cùng Trần Tịnh như đáp thượng lời nói Tô Tự cũng xoay người rời đi.

Bất quá liền ở Tô Tự mới vừa hạ bậc thang thời gian, Trần Tịnh như lại đột nhiên ngoái đầu nhìn lại gọi một câu “Tô Tự”.

Tô Tự không rõ nguyên do mà dừng bước quay đầu, ngay sau đó đã bị “Chạy như bay” mà đến Trần Tịnh như ôm vòng lấy cổ.

Chớp mắt một cái chớp mắt, Trần Tịnh như liền chuồn chuồn lướt nước mà đem môi dừng ở Tô Tự trên môi, cũng hơi câu khóe miệng.

“Ta thích người.”

Buông ra tay sau Trần Tịnh như nhẹ giọng một câu, không chờ Tô Tự hồi phục ngay lập tức mà hướng ký túc xá cửa chạy tới, không lưu hân một người tại chỗ ước chừng phát gốc năm phút.

Hắn cũng không có nghĩ đến, Trần Tịnh như phía trước á khẩu không trả lời được chỉ là vì đầu hân một chút, đồ cái nho nhỏ “Vui vẻ”.

Ở “Đây là nơi nào” cùng “Ta là ai” linh hồn khảo vấn hạ, Tô Tự cuối cùng là mang theo ý cười mà từ Trần Tịnh như ký túc xá hạ rời đi.

Thích một người cảm giác, thật tốt, hân âm thầm mà nghĩ đến.

Không quá mấy ngày, Tô Tự cùng Trần Tịnh như liền xác lập luyện ái quan hệ, cũng nghênh đón hai người cộng độ lần đầu tiên đại hội thể thao.

“Đừng ngủ, lập tức chính là người hạng mục.” Trần Tịnh như hung hăng mà chụp một chút Tô Tự phía sau lưng, một giây đổi về năng dĩ vãng “Hắn tử” bản tính.

“Người liền không đau lòng ta sao? Ta đem qua bồi người suốt đêm học tập, hôm nay còn phải dậy sớm.” Tô Tự đầy mặt không tình nguyện mà đem hai tay từ trên bàn rút lui, một lời không hợp liền tiểu cảm xúc phía trên.

“Sớm biết hôm nay, người báo đáp cái gì đại hội thể thao hạng mục a, nếu không phải người tham gia thi đấu, ta hiện tại cũng có thể ở phòng ngủ hảo hảo tới vừa cảm giác hảo sao.” Trần Tịnh như không cam lòng yếu thể mà hỏi dối, đem hai tay giao nhau mà hoàn với trước ngực.

“Sự tình quan tập thể vinh dự cảm, ta như thế nào có thể không tham dự.” Tô Tự tức khắc tinh thần tỉnh táo, chơi khốc mà nhếch lên chân bắt chéo.

“Nga.” Trần Tịnh như ngữ khí lạnh lùng mà nói ra một chữ, phiến cái không cho mặt mũi xem thường.

“Đúng không.” Tô Tự vỗ nhẹ mặt bàn, đối Trần Tịnh như kỳ lấy mỉm cười.

“Đúng đúng đúng, vậy người trong chốc lát làm một chút chúng ta ban nam sinh như thế nào?” Trần Tịnh như thoáng cúi xuống thân, đem gương mặt tiến đến Tô Tự trước mặt.

“Có thể a.” Tô Tự tiêu sái mà trả lời.

“Thật giả.” Trần Tịnh như cảm giác sâu sắc kinh ngạc, đối Tô Tự nói cảm bán tín bán nghi thái độ.

“Nếu người ở chung điểm cùng ta lại cáo thứ bạch, ta liền suy xét một chút.” Tô Tự đứng lên cởi ra mặc ở bên ngoài áo sơmi, lộ ra chương hiển hần hảo đáng người vô tay áo đồ thể dục.

“Người có phải hay không ngủ choáng váng, như thế nào tịnh nói mê sảng đâu.” Né tránh hạ thân tử Trần Tịnh như híp mắt cười, chọc hạ Tô Tự huyết Thái Dương.

“Nhớ rõ cho ta cố lên.” Tô Tự đem áo sơmi ném tới rồi Trần Tịnh như trong lòng ngực, hướng sân thể dục trên đường băng thành thoi mà đi đến.

Vài phút sau, thi đấu đúng hạn bắt đầu.

Vốn dĩ, Tô Tự đã đem lực chú ý tốt lắm đầu nhập tới rồi trong lúc thi đấu, nhưng là hần con người lại không chịu khống mà lần thứ hai bị Trần Tịnh như chiếm cứ.

Tô Tự nhẹ nhàng liếc hướng ở đường băng ngoại đi theo hần chạy Trần Tịnh như, ôn thanh nói: “Người lại đây làm cái gì.”

“Cho người cố lên a, không phải người làm sao.” Trần Tịnh như bày ra một bộ theo lý thường hần là biểu tình, hoàn toàn không có để ý đối diện năng xua tay trọng tài.

“Ta là làm người ở một bên cấp cố lên, người hiện tại đã phạm quy, người biết không.”

“Nga, ta đây đi rồi.”

Liền ở Tô Tự cho rằng hần rốt cuộc có thể an tâm thi đấu thời điểm, Trần Tịnh như rồi lại lập tức đi vòng vào trở về, tiếp tục ở bên cạnh hần không chê phiến lụy nói: “Nói, người chạy nhanh như vậy, không sợ trong chốc lát tắt thở a.”

“Người ở vui đùa cái gì vậy đâu, ta là ai a, sao có thể liền cái ngắn ngủn 1000 mét đều không thể thông dong ứng đối.” Tô Tự hừ lạnh một tiếng, cảm giác chính mình đã chịu “Vũ nhục”.

“Nga, phải không, nhìn không ra tới người như vậy không khiêm tốn.” Trần Tịnh như ý vị sâu xa mà nhovn miệng cười, đem tầm mắt dời về phía Tô Tự dưới chân.

“Chân chính có thực lực người.....” Tính toán tiếp theo cùng Trần Tịnh như cãi nhau Tô Tự lời nói còn chưa nói xong, liền lược hiện chặt vật mà suyễn nổi lên khí.

“Làm sao vậy, bắt đầu cảm giác cổ hết sức sao. Người này vả mặt nhưng có điểm quá nhanh đầu.” Trần Tịnh như nhanh hơn bước tốc mà vượt qua Tô Tự nửa cái thân mình, ý cười hết sức nùng.

Nhìn thể năng lại một lần đột nhiên tăng lên Trần Tịnh như chạy ở hấn trước người, Tô Tự trong lòng hoang mang liền giải quyết dễ dàng.

“Hảo a người, cố ý chính ta đúng không.” Tô Tự miễn cưỡng cười vui nói.

“Kia, chúc hảo.” Trần Tịnh như nhẹ nhàng mảy, nói xong liền phải chạy đến một bên.

Nhưng liền ở Trần Tịnh như chuẩn bị chạy đi thời điểm, Tô Tự lại đột nhiên vươn tay bắt được nàng cánh tay, cùng sử dụng lực mà đem nàng hướng chính mình trong lòng ngực mang.

Rồi sau đó, Tô Tự làm trò “Mọi người” đối mặt Trần Tịnh như cúi người một hôn.

Ở một trận thét chói tai cùng ồn ào trung, Tô Tự hơi hơi ngẩng đầu, tiếng nói trầm thấp nói: “Lần sau, cũng không thể lại thừa dịp ta ngủ thời điểm hôn trộm ta.”

“Ai hôn trộm người, người thiếu tự mình đa tình.” Gương mặt trở nên đỏ bừng Trần Tịnh như dừng khai đầu, không dám nhìn thẳng Tô Tự tựa tàng tinh quang đồng mắt.

“Hảo, ở bên cạnh chờ ta trong chốc lát, ta sẽ lấy cái đệ nhất cho người xem.” Tô Tự mắt hàm tình yêu mà mơn trớn Trần Tịnh như đỉnh đầu, nói xong liền lại ở trên đường băng tăng thêm hấn soái khí chạy vội thân ảnh.

Nhìn Tô Tự ở sân thể dục thượng lần thứ hai dẫn đầu bộ dáng, Trần Tịnh như trong lòng ấm áp mà nghĩ đến.

Ấn, chờ người, chờ người cả đời đều được.